

ресурсного потенціалу лісів і раціонального їх використання. Окрім цього, необхідним є зниження залежності лісопереробних підприємств від імпортової сировини. Проте для остаточного розв'язання даної проблеми потрібний тривалий час. Одночасно із цим є можливість частково розв'язати її у більш короткі терміни, перш за все, за рахунок більш ефективного застосування лісових ресурсів та їх заміників.

Окрім вище переліченого, до проблем використання лісових ресурсів України необхідно віднести малоефективне використання деревини (у вигляді палива) заготівля якої відбувається в процесі рубок вздовж залізничних та автомобільних магістралей. Дана деревина може бути повноцінною сировиною для виробництва низки видів продукції (целюлоза, картон, деревостружкова плита, деревоволокниста плита тощо). Полезахисні смуги можуть щорічно давати близько 2,5 млн. м³ деревини [2].

Отже, для розв'язання вказаних проблем у галузі лісоресурсного використання потрібно значно поліпшити відтворюваність лісових ресурсів.

Таким чином, аналіз сучасного стану лісових ресурсів України, говорить про те, що основною проблемою лісопереробної галузі є недостатня забезпеченість нашої держави лісовими ресурсами у зв'язку із нестабільним фінансуванням даної галузі. З метою поліпшення ситуації потрібно: в першу чергу, пришвидшити розвиток галузей, які використовують ефективні методи переробки деревини; по-друге, застосовувати у якості сировини у целюлозно-паперовій промисловості не лише деревину, а й вторинні сировинні ресурси комунального та сільського господарств, макулатуру; по-третє, внести низку змін нормативно-правового характеру у галузі використання й охорони лісових угідь.

Література

1. Моніторинг лісів Державного агентства лісових ресурсів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dklg.kmu.gov.ua/forest/uk/publish>.
2. Дзядикевич Ю.В. Шляхи підвищення ефективності використання відходів деревини / Ю.В. Дзядикевич, Р.І. Розум, М.В. Буряк // Энергосбережение. Энергетика. Энергоаудит. – Харків. – 2011. № 4. – С.22 – 27.

Михайло Брик

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ ДОВГОСТРОКОВИХ БІОЛОГІЧНИХ АКТИВІВ ТА ЇХ ВІДОБРАЖЕННЯ У ЗВІТНОСТІ

Згідно П(С)БО 30 «Біологічні активи» біологічним активом (БА) є тварина або рослина, яка в процесі біологічних перетворень здатна давати сільськогосподарську продукцію та/або додаткові біологічні активи, а також приносити в інший спосіб економічні вигоди [1].

Проблемними питаннями цього обліку є порядок оцінки довгострокових БА на дату складання річного Балансу. Найбільша складність в цій ситуації представляє собою оцінка БА на дату складання Балансу. БА відображаються на дату річного і проміжного балансу за справедливою вартістю, зменшеною на очікувані витрати на місці продажу. Визначення справедливої вартості додаткових БА і сільськогосподарської продукції ґрунтується на цінах активного ринку. У витрати на місці продажу включається тільки частина витрат на збут, які є безпосередньо зв'язаними з продажем БА і сільськогосподарської продукції на ринку, а саме комісійні винагороди продавцям, брокерам, а також непрямі податки, що

сплачуються при реалізації цих активів. Транспортні та інші витрати на збут не відносяться до витрат на місці продажу.

Підприємства можуть самостійно визначати методику аналізу джерел інформації з метою встановлення справедливої вартості БА або сільськогосподарської продукції, що в обов'язковому порядку має бути зафіксованим в наказі про облікову політику підприємства.

На дату балансу БА оцінюють виходячи із цін, які склалися на відповідні БА на діючому ринку на звітну дату. Підприємства можуть визначити справедливу вартість БА за додатковими показниками, які характеризують рівень цін на БА.

У випадку відсутності інформації про ринкові ціни на БА справедлива вартість визначається по теперішній вартості майбутніх чистих грошових надходжень від активу [2].

Теперішня вартість майбутніх чистих грошових надходжень від активу визначають шляхом застосування відповідних ставок дисконту до майбутніх грошових потоків від безперервного використання активу і його списання (продажу) в кінці терміну корисної експлуатації (використання).

Довгострокові БА, справедливу вартість яких на дату складання балансу визначити достовірно неможливо, визнають і відображають за первинною вартістю з урахуванням суми їх зносу і втрат від зменшення їх корисності [5].

З метою організації процесу оцінки справедливої вартості БА на підприємстві доцільним є створення постійних діючих Комісій з визначення справедливої вартості БА та сільськогосподарської продукції. Важливим напрямком реалізації облікової політики стосовно оцінки БА та сільськогосподарської за справедливою вартістю є постійний збір інформації членами Комісії щодо ціни на БА та сільськогосподарську продукцію на ринку [4]. Отримана членами Комісії інформація стосовно цін активного ринку повинна постійно узагальнюватися та зберігатися на підприємстві.

Функціональні обов'язки щодо систематизації даної інформації та ведення бухгалтерської справи з оцінки справедливої вартості слід покласти на бухгалтера, який був би відповідальний за ведення обліку оцінюваних активів і входив до складу Комісії. В даній бухгалтерській справі необхідно систематизувати всю інформацію стосовно визначення справедливої вартості БА та сільськогосподарської продукції.

В дану справу доречним буде включати: протоколи засідань Комісії; висновки та розрахунки Комісії виконані при застосуванні методів експертної оцінки та прийняття цін; акти визнання справедливої вартості за видами БА та сільгосппродукції; документи, що підтверджують ринкові ціни прийняті для розрахунку справедливої вартості; звіти про оцінку ринкової вартості виконані залученими незалежними оцінювачами.

Література

1. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку біологічних активів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 29 грудня 2006 р. № 1315. Із змінами і доповненнями, внесеними наказами Міністерства фінансів України від 14 грудня 2007 року № 1413, від 10 листопада 2009 року № 1307, від 2 червня 2010 року № 302)

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 28 «Зменшення корисності активів», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.12.2004 №817.

3. Звітність сільськогосподарських підприємств за вимогами П(С)БО 30 «Біологічні активи»: Практичний посібник / [За ред. Лузана Ю.Я., Жука В. М.] – К.: Юр-Агро-Веста, 2008. – 230 с.

4. Звітність сільськогосподарських підприємств: Практичний посібник / [За ред. Лузана Ю.Я., Жука В. М., Дудки К. П.] – К.: Видавництво ТОВ «Юр-Агро-Веста», 2007.- 200с.

5. Облік сільськогосподарської діяльності: Навчальний посібник/ За ред. Жука В.М. – К. : Видавництво ТОВ «Юр-Агро-Веста», 2007. – 368 с.

Джемшит Бяшимов

Украинская инженерно-педагогическая академия (г. Харьков)

ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ РЫНКА МЯСА КИТАЙСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ

Сегодня на мировом рынке продовольствия фиксируется дефицит мяса в целом и свинины в частности. Однако учитывая стремительные темпы развития отрасли свиноводства в КНР, следует отметить, что нынче Китай имеет все шансы для того чтобы стать основным мировым производителем мяса. При этом свинина является основным мясным продуктом на внутреннем рынке мяса страны. На нее приходится 60 % всех потребляемых в КНР мясных продуктов.

Динамическое развитие внутреннего рынка свинины КНР, позволило стране стать крупным игроком на мировом продовольственном рынке, вытеснив с этого сегмента слабых конкурентов. Китайские товаропроизводители сумели сделать производство мяса высокорентабельным.

Используя опыт Китая и другие страны, имеющие потенциал в развитии свиноводства, в т.ч. Украина, могут стать, полноценными поставщиками этого вида продукции, удовлетворив в большей степени объемы возрастающего спроса на мировом рынке.

Вместе с тем, несмотря на то, что Китай занимает первое место по объему производимой свинины, страна до сих пор вынуждена импортировать достаточное большое количество свежего и замороженного мяса – хотя внутреннее производство и превышает внутренний спрос. Дело в том, что качество, вкус и питательность продукта находятся на достаточно низком уровне. По сравнению с продукцией иностранных производителей, продукция свиноводства в Китае является неконкурентоспособной.

Так, по данным Министерства сельского хозяйства США, сейчас Китай является крупнейшим производителем и потребителем свинины в мире. В 2014 г объем производства свинины в Китае составил 51,5 млн. т, т.е. более 50 % от общего мирового производства, а также половину мирового потребления [1]. В 2014 г. среднестатистический объем потребления свинины одним китайцем составил 32 кг, что по мировым стандартам считается относительно высоким показателем.

В свою очередь отметим, что Китай занимает десятое место в списке крупнейших импортеров свинины в мире (на него приходится 2,8 % от общего объема международных поставок). При этом большинство импортируемой свинины было высокого качества. С 2008 г., по причине подорожания свинины в стране ввиду вспышки ряда заболеваний, Китай начал наращивать объемы импорта мяса. Так, в 2008 г. в КНР было ввезено 373,3 тыс. т иностранной свинины (в 3,4 раза больше, чем в 2007 г.) на сумму 523,5 млн. дол. США. Этот период стал первым и пока единственным в истории, когда импорт китайской свинины превзошел экспорт. В 2009 г. поставки мяса в КНР снизились на 63,8 % в объеме и на 74 % в стоимости, составив 135 тыс. т на 136,3 млн. дол. США.

Крупнейшим поставщиком свинины для КНР в 2009 г. стала Дания, хотя поставки и из этой страны существенно снизились по сравнению с 2008 г. Объем импорта датского мяса в 2009 г. составил 46,2 тыс. т. сырья. Чрезвычайно резким увеличением поставок отличился 2009 г. Так, Испания увеличила предыдущие показатели объема и стоимости экспорта данного вида продукции практически в 15 раз [2].